

[Miljøministeren]

villig til under udvalgsarbejdet nærmere at belyse spørgsmålet om fordelingsnøglen.

Lovforslaget betyder jo, at kommunerne og amtskommunerne får besparelser i forhold til tidligere, mens staten får lidt større udgifter. Disse besparelser for kommuner og amtskommuner varierer meget fra kommune til kommune og også fra amtskommune til amtskommune. Der er enkelte kommuner, der vil få merudgifter ved forslaget, som jeg nævnte, men det bliver ikke de store penge.

Det har også været drøftet, om disse 2 mill. kr. var tilstrækkeligt. Må jeg sige det på den måde, at kommunerne og amtskommunerne over for os har gjort gældende, at det ikke er rimeligt at sige, at udgifterne til færgetrafikken i virkeligheden er delt lige, en tredjedel, en tredjedel og en tredjedel, fordi det jo er sådan, at udgifterne i forbindelse med havneforholdene og færgerne jo må bæres af kommuner og amtskommuner, såfremt man fastholder, at lovforslaget skal være en ren driftsstøtteordning. Vi har fastholdt, at det skal være en ren driftsstøtteordning for at få det størst mulige udbytte af de midler, der er til rådighed for færgetrafikken, men vi har erkendt, at kommuner og amtskommuner kan have ret i den vurdering, at de får en byrde, der er større end statens, og det var nok rimeligt at overveje, hvor stort behovet er, og også, hvordan man eventuelt skal fordele udgiften derved. Det var baggrunden for, at vi foreslog den ordning, at man nu i fællesskab vurderer ud fra behovet med hensyn til havneområdet og med hensyn til færgerne. Denne vurdering kan man ikke gøre færdig i løbet af et øjeblik, der skal indhøstes nogle erfaringer. Derfor fandt man det rimeligt i fællesskab at sætte tidspunktet til 1985.

Men så rejste sig det spørgsmål: hvad nu, om der, indtil vi får denne vurdering, opstår et akut behov med en færge eller med et havneområde? Vi gav så tilsagn om, at vi godt vil søge de bevillende myndigheders godkendelse af, at vi lægger 2 mill. kr. som sikring, hvis amt og kommune vil gøre det samme. Det var man meget positivt indstillet over for, og det var baggrunden for, at der blev opnået enighed mellem kommuner, amtskommuner, øsammenslutningen og os om det lovforslag, der ligger her. Dermed har jeg også besvaret spørgsmålet fra hr. Løvig Simonsen om de 2 mill. kr.

Hr. Povl Brøndsted var inde på spørgsmålet om status for de 10 mill. kr. Skal det være 1982-tal eller et andet tal? Jeg skal da gerne kontakte vores finansminister og høre, om der er muligheder for, at vi kan få rettet på det forhold.

Interessant var det, at hr. Hove Sørensen var inde på problemet om at vende færgen. Der er jo ingen tvivl om, at det kan skaffe nogle besværligheder for færageselskaberne, men det er lige så klart, at det kan skabe nogle fordele for øsamfundene. Hvis der opstår en eller anden akut situation i nattens løb, har man færgen og kan komme hurtigt over, og det er da klart en fordel. Det kan også være en fordel, at man ligesom ad den vej trækker flere folk over på øerne, det kan også give nogle økonomiske fordele for øerne.

Hvad med hurtige persontransportmuligheder? Tanken har været rejst i forskellige sammenhænge, og jeg håber ikke, man undgår under udvalgets arbejde med forslaget at vende også den side af sagen.

Vil vi styre færgetrafikken? Nej, det har vi nu ikke tænkt os, men vi vil samarbejde med selskaberne om, hvordan vi bedst kan løse øboernes behov, og dermed er det jo givet, at man også kommer til at drøfte spørgsmålet om tiderne for færgerne. Det er vi klart inde på, når hr. Arentoft spørger: kan en øbo ikke bo inde på fastlandet? Så er han jo ikke øbo længere, men det er klart, at han kan flytte ind på fastlandet. Men så opstår der jo den lille situation, at han eller hun ikke er øbo længere, og fristelsen til at undgå trafikken kan måske blive for stor. I det øjeblik man er bosiddende på øen og har sit arbejde på den, er tilhørsforholdet unægtelig noget større. Men det var også interessant at høre den tankegang, at man måske kunne afhjælpe problemet med færgetrafikken ved at sætte en repræsentant for øboerne ind i færgetrafikelskabernes bestyrelse. Det er en ret interessant tanke, der nok er værd at forfølge.

Er det sådan, siger fru Anne Grete Holmsgård, at støtten nu også er stor nok til, at vi sikrer den rigtige færgebetjening, også om aftenen? Flere af øerne er opmærksomme på det problem og er allerede ved at klare det, og jeg tror nok, vi må sige det sådan, at her er ikke nogen, skal vi sige strøen ud af midler, der ikke er nødvendige. Man må ikke